

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 43263

Kl. 21 a², 16/05

Wacław Brzeziński

Warszawa, Polska

Elektryczne urządzenie suflerskie

Patent trwa od dnia 24 października 1959 r.

Przedmiotem wynalazku jest elektryczne urządzenie suflerskie, zapewniające grającym artystom tak w teatrze, na estradzie, w filmie, jak i w telewizji maksimum pewności pracy przy minimum wysiłku.

Znane urządzenia suflerskie polegają na umieszczeniu suflera w najbliższym otoczeniu grających artystów tak, aby jego głos mógł być dostatecznie przez nich słyszany. Tak się dzieje w teatrze, gdzie budka suflerska znajduje się np. na przodzie sceny bezpośrednio pod podłogą sceny z tym, że głowa suflera od strony widowni jest osłonięta rodzajem daszka. W telewizji gdzie jednocześnie montowany jest obraz i dźwięk „podpowiadanie” tekstów odbywa się przez ich wypisywanie na różnego rodzaju transparentach, umieszczonych poza polem widzenia obiektywu kamery telewizyjnej. Podobnie przedstawia się sprawa podpowiadania tekstów przy nagrywaniu filmów. Są to prymitywne rozwiązania, nie zapewniające artysty ani pewności pracy, ani możliwości zachowania odpowiedniego wyrazu twarzy, gdyż znane urzą-

dzenia przyczyniają się poważnie do rozpraszania uwagi grającego na scenie.

Elektryczne urządzenie suflerskie według wynalazku usuwa wszelkiego rodzaju budki suflerskie, jak i posługiwanie się doraźne preparowanymi napisami — transparentami.

Elektryczne urządzenie suflerskie jest uwi-docznione na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia jego schemat ideowy, a fig. 2 — miniaturową słuchawkę wraz z jej gwintowanym trzpieniem.

W skład elektrycznego urządzenia suflerskiego wchodzi część nadawcza oraz część odbiorcza. Część nadawcza składa się z mikrofonu 1, wzmacniacza 2 oraz z pętli indukcyjnej 3. Część odbiorcza składa się z cewki indukcyjnej 4, wzmacniacza tranzystorowego 5 oraz miniaturowej słuchawki 6. W wypadku przydzźwięków stosujemy w aparacie odbiorczym odpowiedni filtr.

Nowością elektrycznego urządzenia suflerskiego jest fakt zastosowania pętli indukcyjnej 3, którą w niewidoczny dla widza lub obiektywu sposób jest opasane miejsce, na którym odbywa

się akcja danego widowiska lub słuchowiska, np. scena w teatrze lub w telewizji, estrada lub miejsce planu akcji w filmie. Inną nowością jest zastosowanie miniaturowej słuchawki 6 w postaci grzybka z płaską główką 11 i cewkowo ukształtowanym trzpieniem 12, który na zewnątrz jest zaopatrzony w gwint 13, służący do wkręcania słuchawki w ucho, na które dla osłony lub i zabezpieczenia nakłada się cienkościenne ucho sztuczne wykonane z masy plastikowej.

Schemat połączeń przedstawia się jak opisano poniżej. Mikrofon 1 jest włączony na wejście wzmacniacza małej częstotliwości 2, na jego wyjście zaś dołączona jest dwoma końcami pętla indukcyjna 3. Dzięki takiemu urządzeniu w obrębie pętli indukcyjnej 3 i w jej pobliżu powstaje pole elektromagnetyczne drgające w takt suflera głosu, przetwarzanego na fale elektromagnetyczne za pomocą mikrofonu 1 i wzmacnianie za pomocą wzmacniacza 2, zasilanego źródłem prądu 7. W obrębie pola elektrycznego pętli indukcyjnej 3 bądź w jego pobliżu umieszcza się cewkę indukcyjną 4, połączoną na wejście wzmacniacza tranzystorowego 5, do wyjścia którego podłączona jest miniaturowa słuchawka 6, umieszczona w uchu grającego artysty.

Część nadawczą elektrycznego urządzenia suflerskiego w postaci mikrofonu wraz ze wzmacniaczem umieszcza się w bezpośrednim otoczeniu sceny z polem widzenia na jej plan — w teatrze i w filmie, bądź w pewnym od niej oddaleniu np. w telewizji, gdzie okienko kontrolne budki suflerskiej jest zastąpione aparatem telewizyjnym. Część nadawczą urządzenia według wynalazku obsługuje sufler, obserwując przez cały czas bezpośrednio, w izolowanej kabinie lub przez telewizor rozgrywającą się na scenie akcję. Pętlą indukcyjną 3 opasuje się jedno lub wielokrotnie scenę lub estradę, na której występują artyści. Głos suflera biegnie do mikrofonu gdzie jest przetwarzany na impulsy elektryczne, które po wzmocnieniu przenoszone są na pętlę indukcyjną 3 wewnątrz której lub w jej pobliżu umieszcza się część odbiorczą urządzenia według wynalazku.

Część odbiorczą urządzenia według wynalazku, składającą się z miniaturowej słuchawki oraz z tranzystorowego wzmacniacza, z reguły umieszcza się przy grającym na scenie lub estradzie artyście. Jednak umieszczenie tej części przy artyście nie może być widoczne. Miniaturowa słuchawka mieści się całkowicie w uchu

artysty, będąc wkręcona do niego za pomocą łagodnie gwintowanego jej trzpienia. Dla całkowitego zamaskowania słuchawki w uchu, można nałożyć na nie cienkościenne ucho sztuczne, które pokrywa się szminką charakterystyczną. Cienki sznur elektryczny, idący od słuchawki do wzmacniacza tranzystorowego jest przyklejony w sposób niewidoczny do ciała np. wąską taśmą leukoplastową. Celem zmniejszenia do maximum widoczności słuchawki, można do ucha wprowadzić cienką rurkę z tworzywa (analogia do lekarskich słuchawek) łącząc ją ze słuchawką gdzieś pod kołnierzem marynarki, za uchem lub we włosach grającego aktora, ewentualnie zostosować słuchawkę do przewodnictwa kostnego, a nie powietrznego. Szminka całkowicie zamaskuje widoczność.

Odmiana elektrycznego urządzenia według wynalazku polega na tym, że miniaturowa słuchawka 6 jest na stałe scalona z uchem sztucznym lub częścią ucha sztucznego i wówczas cewkowo ukształtowany trzpień 12 grzybka słuchawki jest krótki i może nie mieć gwintu, zamiast którego posiada elastyczną nasadkę kauczukową, dobrze przylegającą do wnętrza ucha.

Wzmacniacz tranzystorowy z reguły znajduje się w ubraniu artysty, np. w lewej górnej kieszonce, od której sznur łączeniowy biegnie po wewnętrznej stronie marynarki z której jest wyprowadzony z tyłu pod kołnierzem. Wzmacniacz tranzystorowy 5 wraz z cewką indukcyjną 4 stanowi jedną całość, przy czym jest on zaopatrzony w regulator mocy głosu 8 ewentualnie regulator barwy tonów 9 oraz miniaturową baterię zasilającą 10.

Urządzenie według wynalazku pozwoli większości najlepszych artystów, którzy nie posiadają dobrej pamięci, na występowanie nie tylko w teatrze, lecz również w filmie, na estradzie lub przed kamerą telewizyjną, gdzie przenośnie nie rozporządza się dostateczną ilością czasu na uczenie się ról lub tekstów i gdzie w związku ze specyficznymi nazwiskami pracy nie istnieje, tak jak w teatrze, instytucja suflera.

Urządzenie według wynalazku skróci czasokres trwania prób w teatrze z trzech tygodni do jednego tygodnia. Wystarczy dobre naczynianie roli i jej sytuacyjne opanowanie.

W filmie częstokroć aktorzy nie wiedzą, jakie sceny reżyser nagrywa i w ciągu 10 — 15 minut mają opanować pamięciowo dość długi

tekst. Wynikłe stąd „nieudania“ wpływają na zwiększenie wydatków na taśmę filmową, a prąd do reflektorów oraz przyczyniają się marnotrawstwa czasu.

Urządzenie według wynalazku pozwoli na wygłaszanie okolicznościowych przemówień bez kartek i zeszytów z notatkami.

Zastrżenia patentowe

1. Elektryczne urządzenie suflerskie, składające się z części nadawczej i części odbiorczej, którego część nadawczą stanowi mikrofon, włączony na wejściu wzmacniacza małej częstotliwości, znamienne tym, że na wyjściu wzmacniacza posiada włączoną pętlę indukcyjną (3), opasującą jedno lub wielozwojowo miejsce akcji teatralnej (sceny), filmowej (planu), estradowej lub telewizyjnej, część zaś odbiorczą stanowi cewka indukcyjna (4), załączona na wejście wzmacniacza tranzystorowego małej częstotliwości, przy czym pę-

tla indukcyjna (3) na wyjściu wzmacniacza jest załączona obydwoma swymi końcami, cała zaś część odbiorcza urządzenia mieści się w obrębie pętli indukcyjnej, bądź w jej pobliżu, z którą to pętlą sprzężona jest indukcyjnie cewka (4) wzmacniacza tranzystorowego. W razie przydźwięków w odbiorze można stosować w aparacie odbiorczym odpowiedni filtr.

2. Elektryczne urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że jest zaopatrzone w cienkościennie ucho sztuczne lub wewnętrzną część ucha sztucznego np. z gumy, celem zamaskowania i zabezpieczenia przed wypadaniem z ucha miniaturowej słuchawki (6), przy czym ucho sztuczne jest nakładane na ucho zwykle, po umieszczeniu w nim miniaturowej słuchawki, przy czym za pomocą wewnętrznej części ucha sztucznego można również zamaskować miniaturową słuchawkę.

Wacław Brzeziński

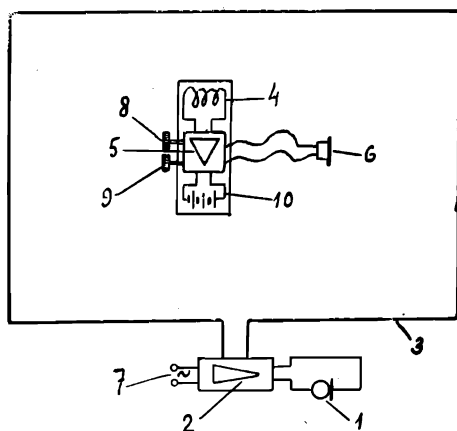

Fig. 1

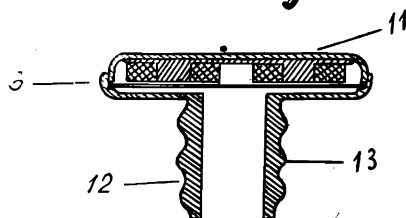

Fig. 2